

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Brně, soud pro mládež, rozhodl v hlavním líčení konaném dne [datum] v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Adama Kafky a přísedících Jaromíry Dubšíkové a Ing. Milana Grumicha,

takto:

Mladistvý

[jméno] [příjmení],
[datum narození] v [obec],
učeň,
trvale bytem [obec a číslo],
t.č. bytem [obec a číslo],

je vinen, že

spolu s nezletilým [jméno] [jméno], [datum narození], jehož věc týkající se podezření ze spáchání činu jinak trestného podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku byla policejním orgánem odložena podle § 159a odst. 2 trestního řádu, neboť trestní stíhání nezletilého je podle § 11 odst. 1 písm. d) trestního řádu pro nedostatek věku nepřipustné, dne [datum] v době mezi 21:00 hod až 22:00 hod, po předchozím rozhovoru s jejich kamarádkou, poškozenou [jméno] [příjmení], [datum narození], mimo jiné na téma sexuálních praktik ve třech, se šli společně projít v [obec], směrem od baru Ponorka za bytový dům [číslo] na Masarykově náměstí, až k přílehlé budově kotelny, kde po ní požadovali pohlavní styk, s čímž poškozená opakovaně výslovně nesouhlasila a chtěla odejít, na to k ní nezletilý [jméno] [jméno] přistoupil zepředu a obviněný mladistvý [jméno] [příjmení] zezadu tak těsně, že nemohla odejít, a začali ji osahávat, následně ji natlačili ke zděnému krytu ventilační šachty přílehlé kotelny, kde ji začali přes její nesouhlas vysvlékat a nezletilý [jméno] [jméno] rovněž líbat, což také odmítala, na to ji nezletilý [jméno]

[jméno] vysadil na uvedený kryt ventilační šachty, kde ji položil na záda a přes její opakovaný nesouhlas a pláč na ní vykonal soulož až do svého vyvrcholení, přičemž když si obviněný mladistvý [jméno] [příjmení] uvědomil, že poškozená skutečně o pohlavní styk nemá zájem, tak od svého dalšího jednání ustoupil, společně se poškozené omluvili a doprovodili ji zpět k baru Ponorka,

přičemž poškozená v důsledku uvedeného jednání trpí tzv. posttraumatickou stresovou poruchou, která se u ní projevuje zejména depresemi, úzkostmi, uzavíráním se před vrstevníky, trávením času na sociálních sítích, vrácením události v podobě tzv. flashbacků i narušením vztahu s rodiči, která ji citelně omezovala nejméně od dubna 2014 až do září 2015, tedy po dobu nejméně šesti týdnů,

tedy

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, čin spáchal souloží, na dítěti a uvedeným činem způsobil těžkou újmu na zdraví,

t í m spáchal

provinění znásilnění podle ustanovení § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku

a zato se mu ukládá

podle § 185 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 31 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže trestní opatření odnětí svobody v trvání 18 (osmnácti) měsíců.

Podle § 33 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže, § 58 odst. 1, § 59 odst. 1 trestního zákoníku se mladistvému výkon uloženého trestního opatření podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 2 (dvou) roků.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je mladistvý povinen zaplatit poškozené [jméno] [příjmení], [datum narození], trvale bytem v [obec], [ulice a číslo], na náhradu škody částku ve výši 3.529 Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozená [jméno] [příjmení] odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu škody a nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

Po provedeném prokazování soud zjistil skutkový stav tak, jak je popsán ve výrokové části tohoto rozsudku.

Mladistvý u hlavního líčení uvedl, že chce odkázat na svou výpověď z přípravného řízení, tato tak byla u hlavního líčení čtena v souladu s ustanovením § 207 odst. 2 trestního řádu.

V přípravném řízení mladistvý uvedl, že dne [datum] asi v 18 hodin přijel do [obec], tam se nejprve zdržel s kamarády na nádraží a kolem 18:30 hodin odešli do baru Ponorka. Vevnitř se bavil, ale alkohol nepil. Kolem 21. hodiny vyšel před bar, tam viděl stát [jméno] [jméno] s [jméno] [příjmení], protože je znal, šel za nimi. [jméno] držel [jméno] kolem pasu, když k nim přišel, myslí, že se ho [jméno] zeptal, zda by si s nimi nedal trojku. Tím myslel, že by souložili ve třech, [jméno], [jméno] a on. [příjmení] s tím souhlasil, [jméno] taky, [jméno] se jí na to ptal a ta říkala, že jo. Pak šli společně všichni k tržnici. Předem se na žádném místě nedomlouvali, [jméno] je vedl. Asi věděl, kde by to šlo. [jméno] cestou držel [jméno] kolem pasu a [jméno] zase držela jeho, on šel vedle nich. Takto došli k bytovkám za tržnicí, tam je obezděný přístřešek větrací šachty, tam se zastavili. [jméno] začal [jméno] líbat na ústa. [jméno] se se [jméno] líbala, nijak neprotestovala, pak jí [jméno] stáhnul legíny a spodní kalhotky ke kolenům, on sám potom stál za [jméno] asi 15 cm. Sám začal [jméno] sundávat tričko, a to tak, že jí sundal ramínka od trička i od podprsenky a toto jí stáhnul na břicho. Pak jí sáhl na prsa. [jméno] nic neříkala, to se ještě líbala se [jméno], který jí předtím sundal kalhoty a pak se s ní líbal. Pak ji [jméno] začal tlačit k tomu

přístřešku, takže on ustoupil a pomohl [jméno] sednout nahoru na ten přístřešek. Pak si [jméno] stáhnul kalhoty, [jméno] si stáhl níž k sobě a začali souložit. [příjmení] vylezl na přístřešek, kam si sedl [jméno] za záda. Seděl od ní asi [číslo] cm, bokem, díval se do strany. [jméno], když s ní [jméno] začal souložit, tak nic neříkala, asi po 5 minutách začala šeptat: „Ne, prosím“. [jméno] na to nereagoval. [příjmení] sám [jméno] ukazoval rukou, naznačoval, jestli nechce přestat, ale [jméno] pokrčil rameny a pokračoval. Když skončil, tak pomohli [jméno] obléci se. [jméno] plakala, ale neříkala nic. Nenadávala, ani to [jméno] nevyčítala, pak se vrátili do baru. [příjmení] po cestě [jméno] poslal napřed, protože [jméno] plakala. [příjmení] šel s [jméno], bavil se s ní, omlouval se jí. Kam šel [jméno], neví. Tak došli do baru a pak už [jméno] neviděl. V průběhu incidentu [jméno] mohla odejít, násilím ji nedrželi. Mohla taky odejít, když ji začali svlékat. Pak už asi ne, ale on sám ji nijak nedržel. Před touto událostí se s [jméno] znal, ale moc se nevidali, se [jméno] chodil do školy, že by s [jméno] [jméno] chodil, o tom neví. Nedovede si vysvětlit, že když se znali jen tak povrchně, že si to k ní dovolili. [příjmení] [jméno] nebo [jméno] pili alkohol, to neví, ale vypadali podnapile. [příjmení] sám tehdy ani nikdy jindy s [jméno] [příjmení] pohlavní styk neměl. Proč ta trojka neproběhla, neví, mohlo to být i s důvodem, že ona nechtěla. Proč se [jméno] on sám omlouval, to neví, asi za [jméno]. [příjmení] [jméno] vykonával soulož s [jméno], tak on se díval kolem. U něho samého v průběhu toho incidentu k vyvrcholení nedošlo. Pokud při podání vysvětlení říkal, že [jméno] říkala, že nechce, už když jí sundával tričko, tak nyní tvrdí, že ji slyšel, až v průběhu, kdy se [jméno] souložili. [příjmení] [jméno] pláče si všiml až před vyvrcholením [jméno]. [příjmení] [jméno] v souloži nezabránil, to neví. Ke trojce [jméno] [jméno] nepřemlouval. [příjmení] byl k [jméno] přitisklý v tom okamžiku, když ji [jméno] začal tlačit k tomu přístavku. Když jí osahával prsa, neví, jak reagovala [jméno], líbala se se [jméno]. [příjmení] se od té doby se [jméno] viděl ve škole, chodili spolu do třídy. Trochu se o té věci bavili, ale spíš ne. [jméno] říkal, že ho to mrzí. I on se na to díval tak, že by to vrátil, mrzí ho, že [jméno] nezastavil, když [jméno] začala nesouhlasit.

K výpovědi z přípravného řízení mladistvý u hlavního líčení doplnil, že si poté s poškozenou psali jen přes Facebook, jinak ji nijak nekontaktoval ohledně omluvy nebo náhrady škody. Na Facebooku si psali to, co předložil. Ona mu psala, že jim pěkně děkuje, že je těhotná. [příjmení] se jí omlouval. To bylo bezprostředně po té události, později už si nepsali. [příjmení] sám na tu věc nahlíží, že by to nejraději vrátil a že by se vůbec nepřipojil. [jméno] by to rozmluvil, aby s [jméno] nikam nechodil. Vínu cítí, po souloži, když [jméno] začala brečet, tak mu došlo, že to nechtěla.

Svědka [jméno] [jméno] u hlavního líčení k věci vypověděl, že se tehdy sešli v disko baru Ponorka v [obec]. Nějak se dali se slečnou [příjmení] do řeči, už si nepamatuje jak, a narazili na téma, že by spolu mohli mít styk. Vyšli před bar Ponorka. Někoho z nich napadlo, už si nepamatuje koho, že by mohli mít sex ve třech, takže se pak připojil mladistvý. Došli za vietnamskou tržnici na parkoviště za jednotu [příjmení] a tam se to odehrálo. Dopředu se jí ptali, jestli s tím souhlasí, ona řekla, že ano. Jak došli na to místo, začala říkat, že to nechce, což mu nepřipadalo, protože byla celkem opilá. Před tím souhlasila, tak se začali líbat a postupně se k tomu dostali. Začala říkat, že to nechce ještě před tím, než došli na to místo. Jak reagoval on s mladistvým, to už si nepamatuje, ale i když říkala, že nechce, tak jemu samotnému přišlo, že chtěla. Neví, jak na to přišel. Pak se začali líbat, vysvlékli ji. [příjmení] ji položil na betonový stupínek a došlo ke styku. Mladistvý během té doby ležel nebo seděl vedle slečny [příjmení] a drželi se celou dobu za ruce. Jak ona měla ty ruce položené, to neví. Viděl jen, že se drží s mladistvým za jednu ruku. Tuší, že to byla pravá ruka, ale nevzpomene si, jak ji poškozená měla. Poškozenou vysvlékali oba dva s mladistvým. [příjmení] s ní souložil kolem patnácti minut, skončilo to tak, že poškozená začala brečet, tak ji odvedli zpátky do baru Ponorka. Začala brečet až po tom, když skončili, během toho nebřečela. Už v přípravném řízení několikrát uváděl, že poškozená nesouhlasila s vykonáním soulože už před tím, na tom trvá. Kolik ten den vyplili alkoholu, to neví ani odhadem. Myslí si, že mladistvý nepil. Na událost se dívá tak, že se to stalo a nemůže to vrátit.

[příjmení] to spíš jako zkušenost. Před tou událostí se s poškozenou znal asi rok, možná déle. Chodili ven jako parta. Věděl, kolik jí je let, že poškozené tehdy bylo asi 17 let, jemu samotnému bylo 14 let. O sexuálních aktivitách se začali bavit ještě v tom baru Ponorka, v tom baru se ona k tomu stavěla tak, že by do toho šla. Pak došla řeč na to, že by šla i s někým dalším. To, že nechce, říkala až pak těsně před tím, než došli za tu vietnamskou tržnici. S poškozenou spal již dříve, bylo to rok před tím. [příjmení] byl kvůli tomu někdy v březnu na výslechu na policii. S poškozenou tehdy spal, když jezdili na basket. Měli asi hodinu čas, než jim jel autobus. Chodili taky na Ponorku, dali se v baru do řeči, a tak k tomu došlo. Stalo se to za nějakým skladem u železniční stanice v [obec]. Jaká ta událost měla vliv na poškozenou, to neví. Slyšel jen, že byla na posudku, že byla traumatizovaná. Slyšel však také, že o prázdninách spala s dost lidma. O tom, že spal s poškozenou už dřív, řekl na radu advokáta, který mu řekl, že je to podstatné, že by to měl říct. Zda poškozená při tom incidentu opakovaně říkala, že nechce, a kolikrát to bylo, to neví, to si nepamatuje. Na očích jí viděl, že chce. Násilím ji tam však nedržel, myslí si, že kdyby chtěla, tak by sama odešla. To místo, na které šli, znali asi všichni. [příjmení] sám už tam před tím byl. Děcka si tam po škole chodily zapálit.

Svědčce [jméno] [příjmení], matka poškozené, u hlavního líčení k věci uvedla, že se o věci dozvěděla v polovině dubna loňského roku. Bylo to čistě náhodné. Hledala u dcery něco v pokoji a našla tam krabičku s těhotenským testem. Tak se jí zeptala, co se děje. Ta sklopila oči, rozplakala se a řekla, co se jí stalo. Že jí dva kluci znásilnili, řekla jí i jména. Ten večer už to nerozebíraly, dcera byla ve špatném psychickém stavu. Ona o tom řekla manželovi. Přemýšleli, co s tím. Bylo jí jasné, že je správné to oznámit, nechtěli to však udělat proti vůli dcery. Ta si uvědomovala, že je správné to nahlásit, ale měla strach z toho, že bude muset před spoustou lidí opakovat nepříjemný zážitek. Dohodli se ale, že to oznámí, takto šla oznámit a vypověděla vše na policii. Na radu advokáta pak navštěvovali psycholožku, ale bylo to čím dál horší. Dcera na tom byla psychicky velmi špatně, než se to stalo, byla premiantka a měla vyznamenání na gymnáziu, pak začala mít problémy ve škole, špatně se soustředila, nemohla spát. Chvilí to vypadalo, že už to bude jakž takž za nimi, ale tím, jak se to protahuje, tak se to vrací. Dcera bývala vždy otevřená, rozesmátá. Nyní je uzavřená, když se vrací z výslechu, tak je vidět, že je smutná, uzavřená, až zlá na své okolí. Nespí, ve škole je unavená, nesoustředí se. Nikdy se nemusela učit, teď u toho sedí a má velké problémy. Že dcera nebude brát předepsanou medikaci, to rozhodla ona, z toho důvodu, že má spoustu kamarádek, které berou prášky na nervy, a jedna z nich jí řekla, aby udělala všechno možné, aby dcera prášky brát nemusela. Konzultovala to s psychiatrem, lékařka jim řekla, že je to čistě na nich a na jejich zvážení, že pokud to zvládnou jinou formou, bude to lepší. Bylo to vše po dohodě s dcerou, nebylo to tak, že by ji do něčeho tlačili. O tom, že by dcera měla pohlavní styk během těchto prázdnin s nějakými dalšími osobami, nic neví. Pokud jde o požívání alkoholických nápojů dcerou, vždy když se tato jde bavit večer ven a vrátí se, ona vidí, v jakém stavu chodí. Ví to i od kamarádů, nikdy neměli ani doma problém. Když někde s dcerou jdou, nebyl nikdy žádný problém s alkoholem, že by měla potřebu alkohol požívat. Když se měla odehrát ta skutečnost, přišla domů střízlivá. Přesně si ten den nevybavuje, ale ví, že došla domů v pořádku. Byla smutná, melancholická, jen ona sama tehdy ještě netušila proč.

U hlavního líčení bylo podle § 102 odstavec 2 trestního řádu rozhodnuto o čtení protokolu o výslechu svědkyně mladší 18 let [jméno] [příjmení] z přípravného řízení. Tato k věci vypověděla, že se s mladistvým a [jméno] [jméno] seznámila přes kamarádku, která s nimi chodila do třídy. Párkrát do měsíce šli ven, ale většinou velká skupina lidí, že s nimi šla i ta kamarádka [jméno] [příjmení]. K inkriminované události došlo na začátku dubna, v pátek kolem 9 nebo 10 večer. Předtím byli v baru Ponorka, kam ona přišla s kamarádkou [jméno] [příjmení]. Ta bydlí na stejné ulici. Když tam přišly, tak vlastně všechny, co tam byli, znala, takže se bavili všichni dohromady. Do toho baru si šly jenom tak sednout. Ona však žádný alkohol nepila, pila kofolu nebo džus. Nebyla ovlivněna žádnými drogami, žádné drogy neužívá. Když do toho baru přišly, tak tam mladistvý s [jméno] [jméno] už byli. Všichni se spolu bavili, chovali se přátelsky, byli kamarádi.

Někdo z nich navrhl, má za to, že to byl [jméno] [jméno], že se půjdou projít. Jí to teda nevadilo, řekla, že půjdou, i když nevěděla, kam mají namířeno. Prostě jenom šli. Ona ta místo znala, ale není to žádné oblíbené místo v [obec] a ona tam nechodí. Došli tam vlastně náhodně a zastavili tam. O čem se na procházce nebo během ní bavili, to už si nevzpomene. Ještě ze začátku, když byli v té větší skupince, tak došlo na téma sexu, pak někdo, kdo, to neví, začal mluvit o trojce, ale to bylo z legrace. Kdo s tím tématem začal, to ona neví. Někdo tam navrhl, že by chtěl vyzkoušet trojku, ale kdo to byl, si nevzpomene, ale bylo to ještě v té větší skupince, bylo to prostě jen takové plácnutí z hlouposti. Má ale za to, že to navrhl i někdo z těch dvou, tedy mladistvý nebo [jméno]. Možná to byl jenom jeden, možná oba. Jak konkrétně ten návrh probíhal, si ona nevzpomíná. Na tu debatu o trojce ona reagovala tak, že to brala z legrace jako všichni ostatní. Vůbec se nebavili o tom, jak třeba taková trojka probíhá. Zda měl někdo zkušenost se sexuálními aktivitami ve třech, to ona neví, o tom se nebavili. Až na tom místě to vlastně zaznělo navážno, že by to chtěli vyzkoušet. Navrhovali to oba dva. Ona to brala ze začátku ve srandě, ale pak řekla, že už se chce vrátit. V tu chvíli se však ti dva na ni natlačili, jeden zepředu, druhý zezadu a začali ji přemlouvat. Ona jim prostě řekla, že ne. Nebylo to tak, že by se smála a že by si mohli vyložit, že by měla chuť. Ona o to zájem neměla. Ti ji začali přemlouvat a nakonec i osahávat. Natlačili ji k té šachtě, nebo co to je, a začali ji vysvlíkat. [jméno] se na ni natlačil zepředu a [jméno] zezadu, byli u ní úplně natěsno. Přitom na ni sahal, [jméno] se ji snažil líbat, ona to po celou dobu odmítala. Pak, když ji natlačili na tu šachtu, tak ji začali svlékat. K té šachtě ji vlastně oba dotlačili. [jméno] jí tam sundával kalhoty a [jméno] vršek. Kalhoty jí sundali pod kolena. [jméno] jí sundával vršek a podprsenku, [jméno] ji pak položil na tu šachtu a [jméno] seděl vedle ní z pravé strany. V jednu chvíli si všimla, že se na něco chystá, sundával si kalhoty, ale nakonec k ničemu nedošlo. Kdy si [jméno] sundal kalhoty, to neví, ale pak došlo ke styku. Ona u toho ležela na zádech, zadek měla ve vzduchu. Mladistvý ležel celou dobu vedle ní, zda se jí snažil dotýkat nebo líbat či hladit, to si nevzpomene. Žádné výhrůžky ani hrozby na ni nepoužili, jenom ji k tomu přemlouvali, když ji tlačili na tu šachtu, tak se snažila odejít, ale jak se na ni natlačili, tak nemohla. Říkala pak třeba: „ Kluci, pusťte mě, neblbněte.“, oni to však ignorovali. Nesnažila se je odstrčit, odžduchnout či kopnout. Byla v tu chvíli v šoku. Nenapadlo ji, že by se mohla fyzicky bránit, křičet nechtěla, protože se styděla. Myslí si, že tam nikdo nebyl, že by ji asi nikdo neslyšel. Má za to, že ti dva mohli jednoznačně pochopit, že o pohlavní styk nestojí, několikrát jim řekla, že nechce. Pak i prosila, ať s tím přestanou. Pohlavní styk pak trval asi čtvrt hodiny. Ví, že si [jméno] s mladistvým něco mezi sebou říkali, ale nepamatuje si co. Pokud pak jde o následnou facebookovou komunikaci s mladistvým, tu začala ona, v afektu, nic od toho neočekávala, chtěla to jen nějakým způsobem probrat a vypovídat se. Mladistvý se jí však v podstatě vysmál. Myslí si, že mladistvý mohl [jméno] zabránit v jeho jednání, kdyby chtěl. To, že nechce, říkala i v průběhu styku. Mluvila dostatečně hlasitě, u toho styku brečela, okolí nevnímala, takže by nezaznamenala, pokud by se mladistvý snažil [jméno] v jeho jednání, ať už slovně, fyzicky či gesty, zabránit. Ona nic takového nezaznamenala. Když pak [jméno] skončil se souloží, oblékl se a pak se jí začali omlouvat. Říkali, že je to mrzí, že to nešlo zastavit. Pomáhali jí obléknout se, nepamatuje si, že by jí nějak zastrášovali, aby to nikomu neříkala. [jméno] situaci potom nijak neřešili a pak odešli zpátky k baru, kam ji doprovodil jenom mladistvý. [jméno] šel napřed. Po té události byla v šoku, brečela. Před Ponorkou pak potkala [příjmení] a [příjmení]. [příjmení] [příjmení] se šla projít. U Ponorky pak potkala [jméno] [příjmení], ten ji pak šel doprovodit, po cestě potkali [příjmení] [příjmení]. Oběma se svěřila s tím, co se jí stalo. Kolika dalším se svěřila, to si nepamatuje. Po té události měla poškrábaná záda, ale u lékaře s tím nebyla. Rodiče se o tom dozvěděli tak, že máma byla u ní v pokoji a našla těhotenský test. [jméno] se totiž bála, aby neotěhotněla. Test byl negativní. Mamince pak stručně řekla, co se stalo, ta z toho byla v šoku. [příjmení] podala trestní oznámení, k tomu ji přemlouvali rodiče. Ona sama to oznámit nechtěla, kvůli tomu, co se děje teď, tedy že chodí na opakované výsledky. Po události chodila asi půl roku k doktorce [příjmení], psychiatrice. Ta jí předepsala léky, ale nebrala je. Nebrala je, protože se snažila namlouvat si, že je nepotřebuje. K mladistvému a [jméno] v minulosti náklonost necítila, měla je jako kamarády,

spíš jako bratry. Byli mladší než ona, o dva roky. S nikým z nich neměla v minulosti sexuální aktivity. Když mluvila o tom, že si mladistvý rozepínal kalhoty, bylo to tehdy, když seděl vedle ní, z toho usuzuje, že chtěl vyvíjet nějakou sexuální aktivitu. Po události se jí hodně zhoršily známky, jelikož se špatně soustředí. [příjmení] jí to v podstatě zničilo vztahy, protože má špatnou náladu a bývá k ostatním agresivní a nepříjemná. Kdo přesně byl v té velké skupince v Ponorce, kde se bavili o sexu, to už si přesně nepamatuje, byla tam spousta lidí. Tak 15 až 20. [jméno] [příjmení] v té skupince nebyla, je možné, že tam byl [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] tam asi nebyla. Když ji tlačili k té zídce, cítila, že oba vyvíjejí nějakou aktivitu, aby ji posunuli. Jeden tlačil, druhý táhl.

U hlavního líčení byly dále v souladu s ustanovením § 211 odstavec 1 trestního řádu čteny protokoly o výslechu svědků z přípravného řízení a to [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení].

Svědék [jméno] [příjmení] k věci vypověděl, že zná mladistvého, [jméno] [jméno] i poškozenou, s nikým z nich neměl v minulosti žádný spor. Pokud jde o tu událost, byl tehdy venku na Ponorce v [obec], mohlo být tak 22 až 22:30 hodin. Hledal kamaráda [příjmení], vyšel ven a viděl, jak jde poškozená s mladistvým a [jméno]. Šli ze směru od autobusového nádraží, šli si sednout před Ponorku na schody. [jméno] brečela, on sám na to nijak nereagoval, jestli se ti tři spolu o něčem bavili, to neví. Jenom je pozdravil a běžel nahoru. Když pak potom odcházel, tak ti tři seděli už vevnitř v Ponorce, poškozená seděla a brečela, proč brečela, to neví, neptal se jí. Co se jí mělo stát, se dozvěděl, až po 2 až 3 dnech. Říkal mu to [příjmení], že měli poškozenou znásilnit, ale neříkal, jestli je to pravda. Ten večer nebyl pod vlivem alkoholu, že by byl pod vlivem někdo z těch tří, si nevšiml. Nevšiml si u nikoho z nich žádného zranění, vypadali v pořádku. Ten večer se poškozená bavila s [jméno] [příjmení], [příjmení] [příjmení], [jméno] [příjmení]. Hned, když došli, má za to, že ti tři seděli s poškozenou i poté, co brečela. [příjmení] viděl slzy a slyšel i fňukání.

Svědčce [jméno] [příjmení] k věci vypověděla, že zná mladistvého, poškozenou i [jméno] [jméno], se všemi je kamarádka, nikdy mezi nimi nebyl žádný problém. Když je oslava, tak si všichni dají alkohol, ale nijak extra. [příjmení] [jméno] se alkohol nijak neprojevuje, ale ti dva se pořád smějí. Že by někdo v minulosti užíval nějaké drogy, o tom neví. Ten večer se poprvé s [jméno] potkaly na autobusovém nádraží, pak chtěly jít na diskotéku do baru Ponorka v [obec]. Bylo kolem 8. hodiny večer. Na diskotéce se normálně bavily, někdy v půlce večera tam [jméno] potkala mladistvého a [jméno]. Zdá se jí, že ten večer nikdo z těch tří nepožil alkoholické nápoje, ona sama také vůbec nepila. Když pak měla jít domů, kolem 11. hodiny, [jméno] přišla před Ponorku a brečela. Pak se začala strašně třepat a řekla, že ji [anonymizováno] a [jméno] znásilnili. Odkud přišla, to neví, přišla sama. [anonymizováno] a [jméno] už ten den neviděla. Kde a kdy se to stalo, jí [jméno] neříkala, co měla oblečené, si nepamatuje, že by měla někde nějaké zranění nebo poškozené věci, to si nevšimla. Ona ji v tu chvíli začala utěšovat, v ten moment nevěděla, co má udělat. Objala ji, procházely se. O té události pak už s [jméno] nemluvila, ta s nimi pak ven nechodila, nebylo jí nejlépe, říkala, že chodí k psychiatrovi. Ten večer se na sexuální téma nebavili. Že by se poškozená během večera bavila s [jméno] nebo s [jméno], toho si nevšimla. Ví o tom, že poškozená pak říkala něco [jméno] [příjmení], nechtěla ale o tom mluvit konkrétně. Pokud jde o vztah poškozené k osobám mužského pohlaví, ten je kamarádský, nijak zvláštní. Nevěří tomu, že by měla nějak provokovat.

Svědčce [jméno] [příjmení] k věci vypověděla, že zná mladistvého, [jméno] [jméno] i poškozenou. [příjmení] [jméno] a [anonymizováno] se pozdraví, není mezi nimi žádný problém. Poškozenou zná asi 6 let, dřív se hodně bavily, teď taky. Občas se pohádaly, ale jenom jako kamarádky. Problém mezi nimi není. Ten večer se s poškozenou potkala v baru Ponorka, nepamatuje si, jestli byly domluvené nebo se potkaly náhodně. Poškozená tam byla s mladistvým a [jméno]. Neví však, jestli je viděla nebo jí to někdo říkal. Už si to nepamatuje. Neví o tom, že by tam kdokoliv pil alkohol nebo užíval drogy ten večer. Ona sama byla stále vevnitř a poškozená šla pak asi ven. Ve 22:30 hodin pak šla na hřiště, když jí poškozená volala, kde je. Říkala jí, že na to

hřiště na [obec] dojde s [příjmení]. V telefonu byla poškozená taková skleslá, ale neřešily, co jí je. Když přišla na to hřiště, zeptala se jí, co se jí stalo, že je taková divná. Poškozená říkala, že to nemá řešit, nechtěla se o tom bavit. Za dva dny jí to pak ale řekla sama. Na tom hřišti byli asi hodinu nebo třičtvrtě. Poškozená tam jenom seděla a nemluvila. Dva dny po tom jí poškozená řekla, co se stalo. Že jí [jméno] měl znásilnit, když se šli projít, že po ní měl vyjet, že nechtěla, že tam s nimi byl i mladistvý. [jméno] jí měl na něco hodit, měla pak i modřiny a viděla i její poškrábané záda. Mladistvý se měl taky na něco chystat, ale nakonec že od něj nic nebylo. Blíže nepopisovala, o jaký kontakt mezi nimi došlo, o jaký druh pohlavního styku, ona to z ní netahala. Poškozená jí říkala, že se bála bránit a že nekřičela, že tam stejně nikdo nechodí. Po té události poškozená nechodila dlouho ven, asi 3 až 4 týdny, pak chodila ven jenom s holkama. Poškozená jí říkala, že se tehdy měli venku ti lidi ve skupince bavit o nějaké trojce. Pokud jde o oblečení, poškozená se oblékala docela vyzývavě, ale nijak hrozně. Co měla ten večer, si nepamatuje. Poškozená drogy neužívá vůbec, alkohol si dá možná s rodiči na [jméno]. Teď už je poškozená 18 let, tak se možná napije vína, ale před tím nepila vůbec.

Svědkyň [jméno] [příjmení] k věci uvedla, že zná mladistvého, [jméno] [jméno] i poškozenou. S mladistvým a [jméno] [jméno] se normálně baví, o nich si nic špatného nemyslí. S poškozenou dřív byla velká kamarádka. Nedávno se však pohádaly a už se spolu nebaví. Nesouvisí to však s projednávaným případem. Pokud jde o konzumaci drog a alkoholu, drogy nikdo z těch tří nebere vůbec a o alkoholu to neví, v tom je nehlídá. Myslí, že tehdy v tom klubu měli popito všichni, ale jistě to říct nemůže. Na den kdy se to mělo stát, si přesně nepamatuje, mělo se to stát tam, kde je v [obec] asijské bistro. Ona tam ten den pravděpodobně byla, protože ty tři viděla, ale neví, kam šli nebo co dělali. Potkala je v klubu Ponorka, v kolik hodin to bylo poprvé, to si nepamatuje, pak se sama bavila s jinými lidmi. V kolik ona sama odcházela, to neví, ale měla být do 12 doma. O té události se poprvé dozvěděla od [jméno]. Ta jí říkala, že by nikdy nečekala, že by jí to udělali, že si dělala test, že měla být těhotná. Od ní však toho moc neslyšela, víc jí řekla [příjmení] [příjmení], která u toho taky byla, když jí to poškozená říkala. Konkrétně říkala, že šli ven, bavili se o trojce, pak odešli, že jí měli hodit na zem a [jméno] jí měl znásilnit. Mladistvý tam měl stát, to už pak nedořekla. Když to popisovala, měla skleněné oči a trochu rozklepanou čelist, ale nepřišlo jí, že by jí to nějak víc zasáhlo, byla celkem klidná. Ony se na podrobnosti nedoptávaly a žádné další podrobnosti se od ní nedozvěděla. [jméno] pak o tom mluvila se [jméno] [jméno], protože si myslela, že má [jméno] pravdu, a tak na něho byla našťavaná, ten však řekl, že se s [jméno] bavili o trojce a šli se projít, měli se spolu vyspat, [jméno] se nerozbrečela, oblíkla se a šla. Jeho verze nebyla tak přitažená za vlasy, [jméno] to strašně zveličovala, přitom se nechovala tak, že by jí někdo ublížil, ani se tak neoblíkala. Ona sama znala všechny tři a neumí si představit, že by to ti dva kluci udělali. S mladistvým o tom nemluvila, ten se v [obec] ani neukazoval. U poškozené si žádného zranění po té události nevšimla. Poškozená jí také říkala, že spala s [jméno], když mu bylo 14, že se jí to líbilo, bylo to někde na vlakovém nádraží, že si to užila a líbilo se jí to. Kdy jí to říkala, to nedokáže odhadnout. [jméno] jí pak potvrdil, že se to stalo, bylo to ještě před tou událostí, před tím znásilněním. U toho byl i [příjmení] [příjmení] a vědělo o tom víc lidí. Po této projednávané události se chování poškozené změnilo, chvíli nechodila ven, pak, i když byla venku, sedla si bokem, říkala, že má trápení. Muže říct, že poškozenou nemá ráda po tom, co jí poškozená udělala, když si vymyslela, že má podvádět svého přítele.

Svědkyň [příjmení] [jméno] [příjmení], znalkyň z oboru školství a kultura, odvětví psychologie, osobně u hlavního líčení přednesla znalecký posudek k duševnímu stavu poškozené, a to včetně jeho dodatku, v souladu s písemným vyhotovením. Ze závěrů znaleckého posudku vyplynulo, že rozumové schopnosti poškozené se pohybují v nadprůměru, její osobnost prochází fází osobnostního rozvoje. Je vnímavá, snaží se o vystupování dospělého jedince, je schopna navazovat přátelské vztahy, má potřebu uznání a potřebu něco znamenat. Je u ní přítomná vegetativní labilita, neurotické strachy, depresivní ladění, vzrušitelnost, instabilita. Osobnostně je

nezralá, zvýšeně koncentrovaná na svou osobu, nelze vyloučit určité pocity viny, nejistotu. U poškozené nebylo zjištěno narušené vnímání, nebyla zjištěna porucha paměti, slovní zásoba je kvalitní. Je schopna vnímat prožité a toto reprodukovat. Nebyly zjištěny obecné sklony ke lhavosti, nebyly zjištěny sklony ke konfabulaci. Specifickou věrohodnost poškozené lze hodnotit stupněm 2, převažují znaky svědčící pro věrohodnost. Znalkyní nebyl zjištěn motiv, pro který by poškozená mluvila nepravdu. Prožitá událost poškozenou nepříznivě ovlivnila, měla vliv na její prožívání, schopnost věřit lidem kolem sebe, způsobila emoční šok. Zpočátku se se situací snažila vyrovnat sama, k tomu mohla přistoupit i menší důvěra k rodičům. V současné době je poškozená unavená, prožívá zpětné návraty události, lze usuzovat na zablokovanou expresi vzteku. Prožívá smutek, je plačtivá. Poškozená je v evidenci PL [obec] [obec] pro posttraumatickou stresovou poruchu. Posttraumatická stresová porucha poškozenou omezuje od doby vyšetřování doposud ([datum]). Jedná se o citelnou újmu na zdraví. Proces vyšetřování psychický stav zhoršuje. Poškozená během znaleckého zkoumání jevila známky deprese a úzkosti, dle anamnestických dat se uzavírá před vrstevníky, hodně času tráví na sociálních sítích. V důsledku vyšetřování se jí traumatická událost vrací v podobě flashbacků. Má výrazně narušený vztah s rodiči a skryté agresivní chování. To, že neužívá předepsanou medikaci od MUDr. [příjmení], nemá podstatný vliv na průběh onemocnění. Poškozená se podrobuje pravidelné systematické psychoterapii, což je v případě reaktivního psychického onemocnění dostačující. Posttraumatická stresová porucha je reaktivní psychické onemocnění, které u většiny případů odezní ad integrum. Dle závažnosti od 1 do 2 let, pouze u 4 % případů může přejít v jinou psychiatrickou poruchu. Pokud jde o jednání mladistvého a nezletilého [jméno], toto mělo přímý vliv na vznik posttraumatické stresové poruchy u poškozené a z pohledu psychiatra není možno toto specifikovat ani rozdělit. Pokud jde o tzv. sekundární viktimizaci poškozené, tu nelze vyloučit v případě dalších opakovaných úkonů a výslechů.

MUDr. [příjmení] [příjmení], znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství a odvětví stanovení nemateriální újmy na zdraví, u hlavního líčení přednesla znalecký posudek předložený obhajobou, jehož účelem bylo vyčíslit náhradu za ztížení společenského uplatnění poškozené [jméno] [příjmení], a to ve shodě s písemným vyhotovením znaleckého posudku. Znalkyně ocenila vyšší nemajetkové újmy – ztížení společenského uplatnění na částku 655.572 Kč. U hlavního líčení se pak znalkyně podrobně zabývala vlastním způsobem výpočtu při stanovování náhrady za ztížení společenského uplatnění v této konkrétní věci dle, „Metodiky k náhradě nemajetkové újmy na zdraví (bolestné a ztížení společenského uplatnění podle § 2958 občanského zákoníku)“, jak byla vzata na vědomí občanskoprávním a obchodním kolegiem Nejvyššího soudu ČR dne [datum] (dále jen Metodika NS).

U hlavního líčení bylo dále podle § 213 odstavec 1 trestního řádu provedeno dokazování listinnými důkazy, a to zejména facebookovou komunikací mezi mladistvým a poškozenou (č. l. 42-45), lékařskými zprávami na poškozenou (č. l.164-166), výchovnými zprávami na mladistvého (č. l. 218), opisem Rejstříku trestů ČR na mladistvého (č. l. 226 a 233), protokolem o ohledání místa činu včetně fotodokumentace a náčrtků (č. l. 234-236), protokolem o prohlídce těla poškozené (č. l. 321) a listinami předloženými zmocněncem poškozené k uplatněnému nároku na náhradu škody a nemajetkové újmy (č. l. 321-325). Dále byl proveden důkaz připojenými spisy Okresního soudu u [obec], soudu pro mládež, sp. zn. 21Rod 15/2014, týkající se nezletilého [jméno] [jméno], vůči kterému bylo vedeno řízení dle hlavy III. zákona o soudnictví ve věcech mládeže (dále jen z.s.m.), a dále kopii vyšetřovacího spisu Policie ČR, Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje, územní odbor [obec], oddělení obecné kriminality sp. zn. KRPB [číslo] 2015 [číslo], který se týká údajné trestné činnosti poškozené, spočívající v tom, že měla s [jméno] [jméno] v době, kdy tomuto ještě nebylo 15 let věku, vykonat dobrovolnou soulož.

Soud po takto provedeném dokazování zhodnotil všechny důkazy jednotlivě i ve svých vzájemných souvislostech a po zhodnocení těchto důkazů vzal za plně prokázané, že skutkový děj se odehrál tak, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku, že tento skutek je proviněním a toto

provinění spáchal právě mladistvý [jméno] [příjmení], a to jako nepřímý pachatel ve smyslu § 22 odst. 2 trestního zákoníku.

Mladistvý spáchání provinění popřel. Pokud jde o popis skutkového děje co do objektivní stránky, lze konstatovat, že v tomto se v podstatných bodech shoduje s tím, co uvedla poškozená i svědek [jméno] [jméno], s výjimkou popisu jediné, avšak stěžejní skutečnosti, a sice toho, kdy měla poškozená dát relevantním způsobem najevo svůj nesouhlas s pohlavním stykem. Mladistvý uvedl, že k tomuto došlo až poté, co poškozená s [jméno] [jméno] nějakou dobu souložili (zároveň dodal, že [jméno] naznačoval, aby přestal). Na rozdíl od něj však jak poškozená tak svědek [jméno] jednoznačně uvedli, že svůj nesouhlas dala poškozená verbálně najevo ještě před tím, než ji mladistvý se svědkem [jméno] vysvlékli. Svědek [jméno] sice vypověděl, že mu nepřipadalo, že poškozená pohlavní styk nechce, protože měla být opilá a před tím s ním souhlasila, nicméně z hlediska trestní odpovědnosti mladistvého je podstatné, že poškozená tento svůj verbální nesouhlas výslovně, jasně a opakovaně vyjádřila, za této situace mladistvého nic neopravňovalo k tomu, aby se domníval, že jde o nesouhlas míněný nikoliv vážně.

Svědka [jméno] neměl naprosto žádný důvod o podílu mladistvého, svého spolužáka a kamaráda, na skutku lhát, zejména za situace, kdy sám svou vinu přiznal a bylo vůči němu vedeno řízení dle hlavy III. z.s.m u Okresního soudu v Břeclavi, soudu pro mládež, pod sp. zn. 21Rod 15/2014 Ani pokud o poškozenou [jméno] [příjmení], soud neshledal žádnou relevantní skutečnost, která by její výpověď znevěrohodňovala. Poškozená vypovídala opakovaně, v podstatných bodech shodně. Neměla jakýkoliv důvod mladistvého či nezletilého [jméno] křivě obvinít. Takovým důvodem by sice mohla být skutečnost, že je poškozená v současné době trestně stíhaná ve shora uvedené trestní věci, a to m.j. v důsledku výpovědi [jméno] [jméno] v cit. věci Okresního soudu v Břeclavi, soudu pro mládež, nicméně nutno zdůraznit, že úkony trestního řízení byly v trestní věci poškozené zahájeny až [datum], přičemž poškozená podala vysvětlení již [datum]. Přestože k obsahu podaného vysvětlení ve smyslu § 158 odst. 6 trestního řádu nelze z hlediska vymezení skutkového stavu přihlížet, lze jej nepochybně použít k hodnocení specifické věrohodnosti svědkyně, přičemž soud opětovně poukazuje na skutečnost, že zde poškozená vypovídá shodně jako poté později ve své procesně použitelné výpovědi z [datum]. Výpověď poškozené je pak navíc podpořena jak výpovědí její matky, která popsala její psychický stav po inkriminované události, tak i výpověďmi svědků [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], kteří rovněž bezprostředně po činu poškozenou viděli a její duševní rozpoložení popsali, a kterým se navíc poškozená svěřila. Poškozená vysvětlila i to, proč se účinně fyzicky nebránila a proč nekřičela (domnívala se, že se v okolí nikdo nenachází), přičemž soud, zejména s ohledem na věk a osobnostní charakteristiky poškozené neměl důvod tomuto vysvětlení neuvěřit.

Pakliže bylo namítáno, že se mladistvý sám ničeho nedopustil, že pouze poškozené sahal na prsa a vše ostatní, zejména tedy vlastní soulož, s poškozenou vykonal nezletilý svědek [jméno] [jméno], tuto obhajobu nutno odmítnout. Mladistvý spolu s nezletilým [jméno] [jméno] jednoznačně jednali ve vzájemné konkludentní dohodě (poškozenou společnými silami dotlačili ke krytu ventilační šachty kotelny, společně ji vysvlékli), oba jednali vedeni společným záměrem vykonat na poškozené soulož, a to i přes její výslovný nesouhlas, i za cenu užití násilí. Právě zmiňovaným natlačením poškozené na ventilační šachtu mladistvý přímo svým vlastním jednáním naplnil část objektivní stránky žalované skutkové podstaty (užití násilí), přičemž zbývající část objektivní stránky (vykonání soulože) mladistvý naplnil jednáním tehdy nezletilého svědka [jméno] [jméno], kterého ke spáchání provinění užil jako živého nástroje. Trestně neodpovědný pachatel [jméno] [jméno] totiž z hlediska trestního práva sám jednat nemůže.

Pokud jde o způsobený následek na zdraví poškozené, soud neměl žádného důvodu pochybovat o závěrech znaleckého posudku znalkyně [příjmení] [příjmení] (resp. konzultantky MUDr. [příjmení]). Ze závěrů posudku je nepochybné, že v příčinné souvislosti s jednáním mladistvého poškozená utrpěla posttraumatickou stresovou poruchu, kterou tato trpěla minimálně do data [datum], přičemž na vzniku a trvání této poruchy (a související právní kvalifikaci) nemohlo mít

vliv případné trestní stíhání, respektive prověřování, poškozené v trestní věci Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje, sp. zn. KRPB [číslo] 2015 [číslo], když se poškozená poprvé o tom, že je prověřována pro trestnou činnost, mohla dozvědět nejdříve dne [datum], kdy ve věci podala vysvětlení ve smyslu § 158 odst. 6 trestního řádu.

Mladistvý, jak uvedeno shora, ke spáchání trestného činu užil jiné osoby, která není trestně odpovědná pro nedostatek věku (nezletilý [příjmení] [jméno]), zároveň existuje příčinná souvislost mezi vlastním jednáním mladistvého a jednání mladistvého prostřednictvím živého nástroje, způsobem popsaným ve výroku tohoto rozsudku, a způsobeným následkem. Mladistvý tak jako nepřímý pachatel ve smyslu ustanovení § 22 odst. 2 trestního zákoníku po objektivní stránce naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty provinění znásilnění podle ustanovení § 185 odst. 1 odst. 2 písm. a), písm. b) odst. 3 písm. c) trestního zákoníku, když poškozenou, o které věděl, že jí ještě nebylo 18 let, donutil k pohlavnímu styku, a uvedeným činem jí způsobil těžkou újmu na zdraví, když posttraumatickou stresovou poruchu, kterou poškozená utrpěla, bezpochyby v tomto konkrétním případě nutno pokládat za delší dobu trvající poruchu zdraví ve smyslu § 122 odst. 2 písm. i) trestního zákoníku.

Pokud jde o formu zavinění, ve vztahu k základní a kvalifikované skutkové podstatě, vymezené ust. § 185 odst. 1 odst. 2 písm. a), b) trestního zákoníku, se mladistvý trestné činnosti dopouští minimálně v úmyslu eventuálním ve smyslu § 15 odst. 1 písmeno b) trestního zákoníku, když musel s ohledem na výslovně projevovaný verbální nesouhlas poškozené vědět, že svým jednáním může porušit, respektive ohrozit, zájem chráněný trestním zákoníkem, a sice zájem společnosti na ochraně svobody rozhodování každého jednotlivce ohledně svého sexuálního života, a pro případ takového porušení nebo ohrožení s tím byl srozuměn. Takový závěr vyplývá zejména z toho, že mladistvý ve svém jednání pokračoval i poté, kdy poškozená začala plakat. Ve vztahu ke kvalifikované skutkové podstatě, vymezené v § 185 odst. 3 písm. c) trestního zákoníku, pak mladistvý jedná minimálně za podmínek ustanovení § 16 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, tedy v nedbalosti vědomé, kdy i přes svůj nízký věk musel vědět, že jeho jednání, popsané ve výroku tohoto rozsudku, může mít závažné následky pro psychický stav poškozené, avšak bez přiměřených důvodů spoléhá na to, že se tak nestane. I když nelze dovést úmysl mladistvého ke způsobení těžké újmy na zdraví poškozené, nedbalostní forma zavinění zde ve smyslu § 17 písm. a) trestního zákoníku zcela postačuje.

K osobě mladistvého soud zjistil, že je svobodný, bezdětný, je studentem druhého ročníku učebního oboru. Jeho chování ve škole je velmi dobré, v říjnu 2013 byl jedenkrát prošetřován pro čin jinak trestný krádeže, když v té době mu ještě nebylo 14 let. V minulosti však jinak nevykazoval žádné výchovné problémy. Mladistvý nemá záznam v evidenci přestupků dle místa bydliště ani v Opise rejstříku trestů ČR. Mladistvý je za své jednání trestně odpovědný, byl schopen chápat smysl a účel trestního řízení.

Při ukládání opatření mladistvému soud vyšel z povahy jím spáchaného provinění, z konkrétního stupně závažnosti jeho činu a z dalších kritérií uvedených v § 38 odst. 1 a § 39 odst. 1, 3 trestního zákoníku a § 9 odst. 1 z.s.m.

Mladistvý byl ohrožen uložením trestního opatření odnětí svobody v trvání 1 roku až 5 let, dle trestní sazby stanované v § 185 odst. 3 trestního zákoníku, po moderaci dle § 31 odst. 1 z.s.m. Mladistvému polehčovalo, že před spácháním činu vedl řádný život (§ 41 písm. o) trestního zákoníku). Přitěžující okolnosti soud u mladistvého neshledal. Za přiměřené tak pokládá trestní opatření, uložené mírně nad samou spodní hranicí zákonné trestní sazby, tedy v trvání 18 měsíců, s tím, že existuje reálná šance, že na mladistvého bude mít výchovný vliv i samotná hrozba výkonem trestního opatření, a proto mu byl jeho výkon podmíněně odložen na přiměřeně dlouhou zkušební dobu v trvání dvou roků. Současně pak soud, s ohledem na osobu mladistvého, kterého nepovažuje za vážněji výchovně narušeného, neshledal nutnost ukládání dalších trestních, výchovných či ochranných opatření.

V adhezním řízení se řádně a včas připojila s nárokem na náhradu škody a nemajetkové újmy poškozená [jméno] [příjmení].

V části uplatněného nároku na náhradu škody, kdy poškozená nárokovala cestovné za celkem 10 návštěv psychiatra od 17. 5. do [datum], je nepochybné že poškozené tyto zvýšené náklady (přímá škoda) vznikly právě v důsledku trestné činnosti mladistvého a mladistvý vznik této škody zavinil. Podle § 157, 158 zák. číslo 262/2006 Sb., o cestovních náhradách, pak celková výše náhrady za použití silničního motorového vozidla, které poškozená k cestám užila, činí celkem 3.529 Kč (celková ujetá vzdálenost 620 km za cestu 10x [obec] – [obec] a zpět, sazba základní náhrady 3,7 Kč/km, cena pohonných hmot 36 Kč, průměrná spotřeba dle TP 6,9l, 4,4l a 5,3l [číslo] km). Soud tak poškozené podle § 228 odst. 1 trestního řádu v tomto rozsahu nárok na náhradu škody přiznal a mladistvému uložil, aby poškozené danou částku zaplatil.

Pokud poškozená v rámci uplatněného nároku na náhradu škody účtovala i cestovné za cestu k výslechu v přípravném řízení dne [datum], nutno konstatovat, že se v tomto případě nejedná o škodu způsobenou trestnou činností mladistvého, správně poškozená měla uplatnit nárok na svědečné ve smyslu § 104 odst. 1 trestního řádu, do 3 dnů od uvedeného úkonu, a to u orgánu, který úkon prováděl. Pokud jde o uplatněný nárok, spočívající v nákladech na vypracovaný znalecký posudek a v nákladech na cestovné za účelem vyžádání si zprávy od psychiatra, ani v tomto případě nejde o škodu způsobenou trestnou činností, ale o náklady poškozeného ve smyslu § 154 odst. 1 trestního řádu. O těch je možno rozhodovat až po právní moci rozhodnutí ve věci samé.

Poškozená se připojila i s nárokem na náhradu nemajetkové újmy, spočívající v náhradě za ztížení společenského uplatnění, jak byla vyčíslena znaleckým posudkem MUDr. [příjmení], předloženým obhajobou. Znalce [příjmení] [příjmení] ve svém výslechu u hlavního líčení sice podrobným způsobem vyložila způsob a postup, jakým dospěla k výši stanovené náhrady, a to podle Metodiky NS. V průběhu dokazování u hlavního líčení však vyšlo najevo, že nejpozději [datum], kdy poškozená podala vysvětlení ve své trestní věci, se tato dozvídá o tom, že je sama prověřována pro trestnou činnost, která s tímto trestním řízením souvisí, přičemž znalce u hlavního líčení uvedla, že není schopna rozlišit, do jaké míry se tato skutečnost na nepříznivém psychickém stavu poškozené podílela. V tomto směru se pak nabízí logická otázka, zda je vhodné či možné, aby znalecký posudek ke stanovení nemajetkové újmy dle Metodiky NS, který se týká diagnózy z určitého lékařského oboru (v tomto případě psychiatrie a psychologie) vypracoval znalec, který sice získal specializaci pro obor, „stanovení nemajetkové újmy na zdraví“, avšak jeho kmenová odbornost je diametrálně odlišná (v tomto případě odvětví soudní lékařství). Jak se projevilo i v této trestní věci, stanovení nemateriální újmy dle Metodiky NS není pouze mechanickým výpočtem, ale počítá a předpokládá jistou míru diagnostiky a následné korekce jinak tabulkově určených položek ze strany znalce. Soud tak pokládá za nezbytné, aby znalec, vypracovávající znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví stanovení nemajetkové újmy na zdraví, byl zároveň vždy i znalcem se specializací, korespondující s hlavní zjištěnou diagnózou (dle mezinárodní klasifikace nemocí) v dané věci.

S ohledem na shora uvedené tak soud poškozenou se zbytkem jejího nároku na náhradu škody a nemajetkové újmy odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních, když stanovení výše nemateriální újmy na zdraví poškozené by vyžadovalo další dokazování, výrazně přesahující potřeby trestního stíhání.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci, soudu pro mládež prostřednictvím Krajského soudu v Brně, soudu pro mládež.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena (mladistvý), může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání se podává u soudu, proti jehož rozsudku směřuje, a to do osmi dnů od doručení opisu rozsudku.

Jestliže se rozsudek doručuje jak obžalovanému, tak i jeho obhájci a zákonnému zástupci, běží lhůta od toho doručení, které bylo provedeno nejpozději.

Ostatním osobám vyjmenovaným shora, s výjimkou státního zástupce, končí lhůta týmž dnem jako obžalovanému.

Opravný prostředek ve prospěch mladistvého může podat, a to i proti jeho vůli, příslušný orgán sociálně-právní ochrany dětí; lhůta k podání opravného prostředku mu běží samostatně (§ 72 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže).

Osoba, oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí (§ 246 odst. 1, odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být v zákonné lhůtě, případně v další lhůtě určené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo, vytýkány. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného (§ 249/ 1,2 tr.ř.).

Odvolacím soudem bude odmítnuto odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání (§ 253 odst. 3 tr.ř.).

Krajský soud v Brně, soud pro mládež

Brno 25. listopadu 2015

Mgr. Adam Kafka
předsedkyně senátu